

Rdhr. D. Cour. af missions cassen og meer skal ikke være lovet ham. Af den nye Mantissa H. Edinger og Tieslev har medbragt seer jeg mange nye prøver paa hans flittige Opdagelser. Jeg reiser nu med det første til Norge igjen, men skal efterlade mig et brev til Hr. König angaaende at blive medlem af vort trondh. Selskab. Naar Hr. Archiatern skriver ham til, kunde det ikke skade, om De formanede ham til at holde Venskab med Missionairerne i Tranquebar, saa vidt muligt var, thi der kommer fra dem idelige Klager over ham til det Kongel. Missionscollegium, da han er Missionsphysicus. Jeg kjender ham ikke af person, men Hr. Prof. Fabricius, som jeg nok kan lide paa, beretter mig, at hans gemyts-character ikke skal være den beste. De Herrer Missionærer bruge maaskee og for stor myndighed og ere for skarpe Censores. Der skal være fejl paa begge sider. Norskt universitet faaer vi neppe, ihvormeget jeg end har arbeidet derpaa. Hvorvidt de vil følge min plan, jeg var nedkaldet for at gjøre, til en bedre indretning for Khs universitet, veed jeg ikke. De fleeste professorer see nok helst, at det bliver ved det Gamle. Førend ministerii Forandring d. 17de Jan. gik for sig, vilde man havet mig til vice-cancellarius, præses consistorii, der skulde gjøre alle forestillinger angaaende universitetet umiddelbar til Kongen og Cabinettet, samt prof. theol. primarius. Men jeg nølede med flid, da jeg nok indsaae, at den ulykkel. Struensees Regjeringstid umuelig længe kunde vare, da han var i den højeste grad forvoven, despotisk, vellystig og tradde alle gode sæder under fødderne og der vist var bleven rebellion af, dersom ikke Gud havde paa en bedre maade skilt os fra ham og Gr. Brandt og sat Kongen i Sikkerhed for dem og deres complot. Jeg har nu slet ingen lyst til at blive i Kh. og, ihuorvel jeg har her mange venner, saa seer dog mange det ret gierne, at jeg reyser til Norge igjen. I mine indkomster vandt jeg ikke, men tabede snarere, ved at blive her. Jeg nyder dog den satisfaction, at publicum indseer, jeg har ført mig op i de critiske Tider som en retskaffen mand, saa at end og Professorerne ere (næsten alle) fornøiede med min Opførsel.